

Dosarul nr.3ra-138/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: G.Grozav)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, V.Mihaila, V.Sîrbu)

Î N C H E I E R E

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu împotriva Preturii sectorului Rîșcani cu privire la obligarea transmiterii bunului găsit,

împotriva deciziei din 11 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Alexandru Ganenco și a fost casată hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca depusă tardiv,

c o n s t a t ă :

La 4 decembrie 2017, Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Rîșcani cu privire la obligarea transmiterii bunului găsit.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că la 9 august 2016 în adresa Inspectoratului de Poliție Rîșcani a fost înaintată o cerere privind bunul găsit, ce se referă la automobilul de model „Ford Fiesta” cu n/î xxxxx, care o perioadă îndelungată de timp este parcat în apropierea blocului locativ, situat în mun. Chișinău, bd. Moscova 5.

Din motivul că nu a primit niciun răspuns la cererea din 9 august 2016, s-a adresat în mod repetat Inspectoratului de Poliție Rîșcani cu cerere privind bunul găsit.

Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Rîșcani nr. G-83/17 din 9 martie 2017 i s-a comunicat că o perioadă îndelungată de timp, în mun. Chișinău, bd. Moscova 5, este parcat automobilul de model „Ford Fiesta” cu n/î xxxxx, anul fabricării 1991, de culoare roșie. De asemenea, a fost identificat proprietarul, însă nu a fost posibil de audiat pentru a fi atenționat.

Reclamantul a relatat că prin scrisoarea Preturii sectorului Rîșcani nr. 04/G-181/17 din 6 aprilie 2017 i-a fost comunicat că în baza demersului Inspectoratului de Poliție Rîșcani nr. G-83/17 din 4 martie 2017 și în temeiul dispoziției nr. 120 din 21 iulie 2015 „Cu privire la demolarea, demontarea, evacuarea instalațiilor pentru rezervarea locurilor de parcare, șoproanelor, obiectelor de comerț ambulant, îngrădirilor de teritorii instalate neautorizat, automobilelor abandonate din sect. Rîșcani” a fost solicitată evacuarea automobilului de model „Ford Fiesta” de culoare roșie, cu n/î xxxxx, abandonat în apropierea blocului locativ situat în mun. Chișinău, bd. Moscova 5.

Prin răspunsul Preturii sectorului Rîșcani nr. 03-7/661 din 22 iunie 2017, a fost stabilit că automobilul indicat a fost preluat, cu întocmirea în acest sens a procesului-verbal la fața locului din 11 aprilie 2017.

Astfel, la 20 octombrie 2017 a expediat în adresa Preturii sectorului Rîșcani cerere prealabilă, prin care a solicitat transmiterea bunului găsit, și anume, a automobilului de model „Ford Fiesta” cu n/î xxxxx, în baza procesului-verbal celui care l-a găsit, însă răspuns nu a primit.

Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu a solicitat obligarea Preturii sectorului Rîșcani de a transmite bunul găsit, și anume, automobilul de model „Ford Fiesta” cu n/î CHC 529, în baza unui proces-verbal celui care l-a găsit.

Prin hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, ca tardivă și ca neîntemeiată. (f.d. 38-41)

La 2 mai 2018, Alexandru Ganenco reprezentat de avocatul Petru Răileanu a declarat apel împotriva hotărârii din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 11 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Alexandru Ganenco, a fost casată hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca depusă tardiv. În rest, hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost menținută.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art.1 alin. (2) și 3 ale Legii contenciosului administrativ, art. 267 alin. (1), 324 și 325 alin. (1) ale Codului civil.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că Alexandru Ganenco nu contestă niciun act administrativ cu caracter individual al autorității publice locale, de altfel, acesta nici nu invocă nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitor la un drept pretins, dar a solicitat transmiterea bunului găsit.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că soluția primei instanțe, în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind tardivă, conform Legii contenciosului administrativ, este eronată și contrară circumstanțelor cauzei.

La acest capitol, a considerat că cererea depusă de Alexandru Ganenco a fost depusă în interiorul termenului general de prescripție prevăzut la art. 267 alin. (1) Cod civil.

Curtea de Apel Chișinău a constatat că bunul găsit la care pretinde Alexandru Ganenco, are proprietar și acesta a fost identificat.

Respectiv, instanța de apel a considerat că solicitarea formulată de către Alexandru Ganenco referitor la transmiterea în proprietate a bunului găsit, nu cade sub incidența art. 324 Cod civil, deoarece organele de resort au identificat proprietarul, iar Alexandru Ganenco la rândul său, nu poate pretinde la acest bun.

La 26 noiembrie 2018, Alexandru Ganenco reprezentat de avocatul Petru Răileanu a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, prin ce a fost încălcat art. 6 alin. (1) CEDO și art. 20 din Constituție.

Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu a considerat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat normele de drept material, fapt ce constituie în baza art. 432 Cod de procedură civilă, temei de casare a hotărârilor judecătorești.

A solicitat repunerea în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 iulie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 26 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva